

Missionen hjemme og ute

Høsten er stor!

I denne udstilling optages meddelelser om indremissionsarbejdet.
Koste beretninger etc. mottages gjerne. Send os som
stof ind her til pastor H. C. Gøpseren,
Church's Ferry R. D.

Indremissionen i storkøbnerne.

(C. E. N.)

II.

Arbeiderne er fæ.

I det vi sidstlsru om indremissionen i storkøbnerne foregåede vi at vide, at indremissionensmarken i de større byer er meget stor. Saa stor at vi nærmest fandt varie tilbasse og fige; vi magte ikke at gjøre noget med dette store arbejde. I de større byer var 25.000 indbyggere eller mere findes der 337.448 nordmænd som ikke tilhører menigheder. Kar vi jo med alle mindre byer vil vi let funne forstaa at antallet af dem som er uten menighetsforbindelse blir meget stort.

Så nærvært også noget om de farlige vanskeligheder i forbindelse med indremissionss arbejde i storkøbnerne.

Men om nu marken var baade svært og hårdt, saa vilde det alligevel ikke se så trist ut derom vi hadde en stor flok arbeidere ved denne indremissionssmark. Det som imidlertid gjorde tillingen så alvorlig er, at der ved denne store arbejdsmark findes fun uderset fælles arbeidere i forhold til de mange som der skal arbeedes blandt. Den som har fået et aavent sie for dette arbejde vil sige med sandhed: **Høsten er stor, men arbeiderne er fæ.**

Baas os fortalte at de litt vaa hvor mange arbeidere der er paa indremissionssmarken i storkøbnerne.

I vores forrige inddenne nævnte vi ti storkøbner, nemlig Chicago, Minneapolis, New York, St. Paul, Duluth, San Francisco, Superior, Seattle, Tacoma og Portland, Oreg. I alle disse ti storkøbner er det haavidt vi kan finde ud, sum 48 præster der ufført direkte an indremissionen, 40 fra Den norske Lutheriske Kirke og 8 fra Den Lutheriske Kirke. De ti nærværende byer var der i 1907 264.328 nordmænd som ikke tilhørte nogen menighet. Sta funder vi godt anda at tallet er steget over 300.000. Altjaa 6.459 for hver indremissionssprekt. Dersom vi nu indskrænker os til storkøbnerne for eksempel i Minnesota, Minneapolis, St. Paul og Duluth, finder vi at der er over 70 tusen nordmænd i de tre nærværende byer som ikke tilhører nogen menighet. Og i disse tre byer er der 16 præster som understøttet direkte an indremissionen. 12 af Den norske Lutheriske Kirke og 4 af Den Lutheriske Kirke. Der er altsaa i disse tre byer 4.275 personer uten menighetsforbindelse til hver indremissionssprekt. Det vilde bli en ganske stor menighet for hver prekt om man kun funderne bare det halve af dem.

Ru er det jo også sandt som jeg nævnt, at der i disse storkøbner er mange selvstændige menigheder som også arbeider blandt disse utenforstående, men selv om man

tar dette i betragtning er alligevel arbeiderne meget fæ i forhold til den større masse som har vendt Guds menighed ryggen.

Hvad er grundten til at der er saa fæ arbeidere? Menneskelig fakt saa det vel gives mange grunde, men den egentlige grund er mangl paag fan for løben og interesse for dette vigtige arbejde. Vi burde ha mindst dobbelt saa mange arbeidere som vi nu har i indremissionens tjeneste baade i storkøbnerne og ute i landdistrikterne.

Der flages ofte naar en menighed blir præstet en længere tid og det er jo stemt, men et det ikke ogsaa flent at disse innden av vores fælles fan er utenom menigheden staf, vegre uten hjælpergjør det ene dag efter det andet. En val organiseret menighed, derforom der har nogen ansæftning i sig og har lært at umitte noagede gaverne, fan trives en til i almindelig en fælles arbejde i sin midte, men denne sorte flok — én million, i re hundrede og fire og tredive av vest nordlige fælles i statene og i Canada, som er utenom menighetsforbindelse, fan ikke trives aandeligt uten at der er nogen som kommer til dem og forger for dem aandelige vel. De ogsaa traenger et hjælpergjør.

Hvad gør vi for at nua disse tindunder med menigheds gode og gaver? Arbejdsmarken er vildstort og norden er stor. Og Gud er rif vaar gode gaver, men hvad hjælper der derom der ikke er mænd og kvinder der møter villig frem for at bringe Herrens gaver til til de i helvet og lifsqualitet dver nedbundne hjelle paan indremissionssmarken. Herren kommer til os idag og hver som han gjorde hin gang: **Hvor er din bro?** Se os om vi hvører: er jeg min broders vogter?

Hvorledes er det med din bro? Han som staar og arbeider i tindunder og tis i en meget fabris langt derimod i storkøbnen, hvor han faar liten tid og anledning til at tænke over sin uodelige hjel. Kun ikke Herren vil at ju du sulde gan til ham og hjælpe ham, eller du sulde gi an andre midler, saa nogens anden tindunder gan til ham.

Va os be høstens herre at han undriver arbeidere i sin hest.

Saar lutheriske menighed

av Kirkesalen holdt sit aarsmøte den 1de januar 1919. Møtet aarsnedes med sang, bibellæsning og bøn av formanden, pastor T. Zelle. Etterns referat fra forrige aarsmøte var læst, rapporterte fællesråden. Hans rapport viste, at der var udbetalt i aarsatz løp \$327.81 til de forstjellige gjøremål, deri præstien beregnet og en bogfane i fasten var \$143.08.

Tertiærforeningen valgt paa embedsmand. Til trætte for 3 år valgtes Aron Anderson; faderer, John Pinner; fællesråder, Oscar Larson; Mrs. Oscar Larson valgtes til diafoniske for 2 år.

Av andre bestillinger fan nævnes at et offer stol optages til Augsburg Seminar. Lifsfælles blev bestil-